

HOTĂRÂREA CURȚII
30 MARTIE 1993*

Pierre Corbiau
împotriva
Administration des Contributions

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulate de
Directeur des Contributions, Marele Ducat al Luxemburgului)

„Noțiunea de «instanță dintr-un stat membru» în sensul articolului 177
din Tratatul CEE“

Cauza C-24/92,

În cauza C-24/92,

având drept obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de
către Directeur des Contributions Directes et des Accises din Marele Ducat al Luxemburgului
pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

Pierre Corbiau,

și

Administration des Contributions,

unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 48 din Tratatul CEE,

CURTEA,

compusă din domnii O. Due, președinte, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg, și J. L. Murray,
președinți de cameră, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida
și F. Grévisse, judecători,

avocat general: domnul M. Darmon,
grefier: domnul H. von Holstein, grefier adjunct,

după analizarea observațiilor scrise prezentate, pentru Comisia Comunităților Europene, de
domnul H. Étienne, consilier juridic principal, în calitate de agent,

având în vedere raportul de ședință,

după ascultarea observațiilor orale ale guvernului luxemburghez, reprezentat de domnul J. -
M. Klein, Conseiller de Direction de Première Classe în Ministerul Finanțelor și ale Comisiei,
în ședința din 12 ianuarie 1993,

după ascultarea concluziilor avocatului general, în ședința din 16 februarie 1993,

pronunță prezenta

*Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

1 Prin hotărârea din 28 ianuarie 1992, primită de Curte la aceeași dată, Directeur des Contributions Directes et des Accises din Marele Ducat al Luxemburgului a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, o întrebare preliminară privind interpretarea articolului 48 din tratat.

2 Această întrebare a fost ridicată în cadrul unei proceduri necontencioase introduse înaintea Directeur des Contributions de către domnul Corbiau și vizând obținerea rambursării sumei plătite necuvenit cu titlu de impozit pe venit.

3 Domnul Corbiau, care este de naționalitate belgiană, lucrează la banca Paribas din Luxemburg. Acesta a locuit în Luxemburg până la 25 octombrie 1990, dată la care acesta și-a mutat reședința în Belgia, păstrându-și în același timp locul de muncă la Luxemburg. Din contribuabil rezident în Luxemburg, acesta a devenit contribuabil nerezident.

4 În perioada 1 ianuarie 1990 - 25 octombrie 1990, angajatorul său a reținut impozit pe venit din salariul său la o rată care i s-ar fi aplicat dacă era contribuabil rezident în Luxemburg în cursul întregului an.

5 Prin urmare, la stabilirea definitivă a impozitului, veniturile percepute de domnul Corbiau în cursul primelor zece luni ale anului 1990 au fost impozitate pe baza ratei progresive care corespunde în mod normal acestor venituri, atunci când sunt percepute pe parcursul întregului an. Întrucât această rată era inferioară celei care servise drept bază pentru calculul sumelor plătite necuvenit, declarația de impozit pe anul 1990 a făcut să apară o sumă plătită necuvenit de 180 048 LFR.

6 Administrația fiscală luxemburgheză a refuzat rambursarea impozitului plătit necuvenit bazându-se pe articolul 154 alineatul (6) al Legii privind impozitul pe venit (Loi sur l'impôt), care prevede că sumele reținute ca impozite pe salariile persoanelor angajate care sunt contribuabili rezidenți numai în cursul unei perioade din an, fie că aceștia se stabilesc în țară, fie că aceștia își părăsesc țara în cursul anului, rămân în proprietatea Trezoreriei.

7 La 28 iunie 1991, domnul Corbiau a adresat o cerere către Directeur des Contributions în temeiul alineatului (131) din Abgabenordnung.

8 În temeiul acestei dispoziții, „ministrul Finanțelor poate acorda, în anumite cazuri (inclusiv în prezența mai multor cazuri speciale, astfel cum este în cazul intemperiilor sau a altor condiții excepționale), remiterea totală sau parțială a impozitelor datorate statului a căror colectare ar fi inechitabilă ținând seama de cazul în speță sau poate ordona, în cazuri similare, rambursarea sau imputarea impozitelor deja plătite“.

9 În conformitate cu articolul 8 din Decretul Marelui Ducat din 26 octombrie 1944, „reclamațiile precum și cererile de remitere sau de reducere depuse de contribuabili sunt gestionate de șeful administrației competente sau de delegatul său, cu excepția cazului în care se deschide o acțiune înaintea unei autorități care urmează să fie desemnată printr-un ordin ministerial“.

10 În temeiul articolului 2 alineatul (1) din Legea din 17 aprilie 1964 privind reorganizarea administrației contribuțiilor directe și a accizelor, astfel cum a fost modificată prin Legea din 20 martie 1970, această gestiune este încredințată unui director care este șeful administrației.

11 În sfârșit, articolul 1 din Ordinul ministerial din 10 aprilie 1946 a desemnat Conseil d'État, comitetul pentru contencios, care se întrunește cu un număr de trei membri, pentru a se pronunța în ultimă instanță asupra acțiunilor în materie de impozite, taxe, contribuții și drepturi.

12 Înaintea Directeur des Contributions, domnul Corbiau s-a prevalat de Hotărârea din 8 mai 1990, Biehl (cauza C-175/88, Rec. p. I-1779), în care Curtea a hotărât că „articolul 48 alineatul (2) din tratat împiedică un stat membru să prevadă în legislația sa fiscală faptul că sumele reținute ca impozit pe salariile persoanelor angajate, resortisante ale unui stat membru și care sunt contribuabili rezidenți doar pe o perioadă a anului întrucât se stabilesc sau părăsesc țara în cursul anului fiscal rămân în posesia Trezoreriei și nu pot face obiectul unei restituiri“.

13 Nefiind sigur în legătură cu modul în care urmează să fie aplicată hotărârea în cazul care îi este prezentat, Directeur des Contributions din Luxemburg a hotărât să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 48 din Tratatul CEE se opune ca într-un stat membru în care salariații care au fost contribuabili rezidenți în cursul întregului an fiscal să aibă dreptul la rambursarea impozitului pe salarii reținut legal de angajator și în măsura în care valoarea acestor rețineri depășește impozitul pe venit stabilit la rata corespunzătoare ansamblului veniturilor lor pe an, un resortisant comunitar care a fost contribuabil rezident în cursul unei părți din an să obțină rambursarea impozitului reținut legal doar în aceleași condiții și în aceeași măsură?”

14 Înainte de a răspunde acestei întrebări preliminare, Curtea trebuie să analizeze dacă Directeur des Contributions constituie o instanță în sensul articolului 177 din tratat și, prin urmare, dacă întrebarea sa este admisibilă.

15 Este necesar să se răspundă în acest sens că noțiunea de instanță include un caracter comunitar și că aceasta nu poate desemna, în sine, decât o autoritate care are calitatea de terț în raport cu autoritatea care a adoptat decizia care face obiectul acțiunii.

16 În acest caz, Directeur des Contributions Directes et des Accises nu are o astfel de calitate. Aflat la conducerea acestei administrații, acesta are o legătură organică evidentă cu serviciile care au instituit taxarea contestată și împotriva căruia a fost îndreptată reclamația introdusă înaintea sa. De altfel, această constatare este confirmată de faptul că, cu ocazia unei eventuale acțiuni înaintea Conseil d'État, Directeur des Contributions este parte la litigiu.

17 Rezultă că Directeur des Contributions nu este o instanță în sensul articolului 177 din tratat și că întrebarea sa trebuie declarată inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

18 Cheltuielile efectuate de către guvernul luxemburghez și de către Comisia Comunităților Europene, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile din acțiunea principală, un caracter incidental față de Directeur des Contributions din Luxemburg, este de competența sa să se pronunțe cu privire la eventualele cheltuieli.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

declară:

Întrebarea adresată de Directeur des Contributions Directes et des Accises din Marele Ducat al Luxemburgului este inadmisibilă.

Due	Rodríguez Iglesias	Zuleeg	Murray	Mancini
Joliet	Schockweiler	Moitinho de Almeida		Grévisse

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, la 30 martie 1993.

Grefier
J.-G. Giraud

Președinte
O. Due